

KINDEREN STAAN EVEN OP DAK VAN WINDMOLEN

"Mag ik nog een keer?"

HALEN

"Mag ik nog een keer?" De 11-jarige Louis Merckx blinkt, hij is net neergedaald uit de nok van een windmolen langs de E314 in Halen. En hij wil al meteen opnieuw naar boven. Het toont het enthousiasme van de zeven uitverkoren kinderen die gisteren naar boven mochten in de windturbine. Een niet alledaagse onderneming.

De wind is de afgelopen dagen gaan liggen, gelukkig. Want op de open vlakte rond de E314 in Halen is het ook zonder een schrale winterwind ijskoud. Maar dat weerhoudt de kinderen er niet van om met lachende gezichten bij de windmolen aan te komen. Allemaal vol verwachting voor de spannende tocht naar de top van de windmolen, 100 meter hoger.

Kruipen

Louis Merckx (11) uit Loksbergen is één van de gelukkigen. Hij glundert. Zijn foto met een windmolen erop was één van de winnaars van een wedstrijd die windolen-exploitant Aspiravi organiseerde in de omliggende lagere scholen. "Ik heb sowieso geen hoogtevrees", zegt Louis net voor hij in een veiligheidsharnas wordt gehesen. "Ik ben samen met mijn papa vaak komen kijken toen ze de windmolens hier aan het bouwen waren. En ik wilde altijd al eens naar boven kruipen." Maar van kruipen is niet veel sprake. De tocht gaat per lift, weliswaar een avontuurlijk exemplaar: amper twee vierkante meter groot. Louis wordt vastgeklemd en dan vertrekt het bakje aan de wankelende tocht naar boven. Wiebelend baant het zich een weg door de oneindig lijkende mast.

Lapje grond

De onderneming werd al twee keer uitgesteld omdat er te veel wind stond. "Vandaag is het eindelijk zover", zegt Kristof Merckx, de papa van Louis. "Hij begon al schrik te krijgen dat het niet zou doorgaan." De familie woont in Loksbergen, op amper een paar kilometer van de windmolens. "Maar last hebben we er niet van",

zegt vader Merckx. "We zien de windmolens vanuit ons huis wel staan, maar daar hebben we geen probleem mee. En ik heb hier ook een goede zaak kunnen doen: ik heb een lapje grond kunnen verpatsen."

Slimme actie van Aspiravi overigens. Kinderen warm maken voor windenergie met een avontuurlijke tocht naar boven. "We willen hiermee vooral de mensen uit de buurt betrekken bij ons project", zegt Kris Van Der Beken, de woordvoerder van Aspiravi. De Harelbeekse onderneming baat alle tien de windmolens langs de E314 uit. "Voor volwassenen hebben we al een actie gelanceerd om de betrokkenheid te vergroten. Iedereen kan dankzij Aspiravi-Samen aandelen kopen. Zo'n aandeel kost 125 euro en brengt dit jaar 4 procent dividend op. En tot 30 december kun je nog intekenen."

Mist

En dan daalt Louis opnieuw af uit de nok van de turbine. "Ik zou meteen terug opnieuw naar boven willen. De lift maakte wel een hoop lawaai, maar ik heb geen schrik gehad. Het enige vervelende was dat er nogal veel mist hing, ik kon alleen de windmolens in de buurt zien en de snelweg beneden. Maar voor de rest was het geweldig boven: ik heb er zelfs uitleg gekregen over de machines. Zoiets maak ik misschien nooit meer mee."

Timmie VAN DIEPEN

**”ZOIETS
MAAK IK
MISSCHIEN
NOOIT
MEER MEE**

Louis Merckx

Louis (links), Machteld (boven) en vijf andere kinderen mochten tot helemaal boven in de windmolen.

Foto's Karel HEMERJCKX